Euroopan unionin
virallinen lehti

FI
L-sarja

2026/296

22.4.2026

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2026/296,

annettu 9 päivänä helmikuuta 2026,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1781 täydentämisestä myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämiskieltoon sovellettavilla poikkeuksilla

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kestävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista, direktiivin (EU) 2020/1828 ja asetuksen (EU) 2023/1542 muuttamisesta sekä direktiivin 2009/125/EY kumoamisesta 13 päivänä kesäkuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1781 ([1]) ja erityisesti sen 25 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EU) 2024/1781 25 artiklan 1 kohdassa säädetään myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämiskiellosta. Talouden toimijat eivät saa hävittää tiettyjä tuotteita 19 päivästä heinäkuuta 2026 alkaen.

(2) Jotta talouden toimijoiden olisi mahdollista hävittää sellaiset myymättä jääneet kulutustuotteet, joiden hävittäminen on perusteltua ja tarkoituksenmukaista jostakin asetuksen (EU) 2024/1781 25 artiklan 5 kohdassa luetellusta syystä, on tarpeen säätää poikkeuksista, joita sovelletaan mainitun asetuksen liitteessä VII lueteltujen myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämiskieltoon.

(3) Riippuen siitä, missä olosuhteissa hävittäminen on perusteltua, talouden toimijat voisivat edelleen valmistaa uudelleen, kunnostaa tai lahjoittaa asianomaiset myymättä jääneet kulutustuotteet sekä poistaa ne käytöstä niiden valmistelemiseksi uudelleenkäyttöä varten asetuksen (EU) 2024/1781 2 artiklan 34 alakohdassa vahvistetun hävittämistä koskevan määritelmän mukaisesti. Jos poikkeusta sovelletaan, myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittäminen on toteutettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY ([2]) 4 artiklassa vahvistetun jätehierarkian ensisijaisuusjärjestyksen mukaisesti siten, että kierrätys on ensisijainen muuhun hyödyntämiseen, myös energiana hyödyntämiseen, ja loppukäsittelytoimiin nähden.

(4) Asetuksella (EU) 2024/1781 pyritään parantamaan tuotteiden ympäristökestävyyttä. Mainitun asetuksen 25 artiklan 1 kohdassa säädetty kielto ei kuitenkaan saisi estää tai rajoittaa talouden toimijoita toteuttamasta tarvittavia toimia korkean turvallisuustason varmistamiseksi ja myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämiseksi silloin, kun tällaiset tuotteet aiheuttavat vaaran terveydelle tai turvallisuudelle ja jos muita lieventäviä toimenpiteitä ei ole mahdollista toteuttaa.

(5) Kulutustuotteet voivat olla unionin tai kansallisen lainsäädännön vastaisia myös muista kuin kuluttajien terveyteen tai turvallisuuteen liittyvistä syistä, esimerkiksi eettisistä syistä, kuten pakkotyön vuoksi. Tällaisissa tapauksissa hävittämistä saatetaan edellyttää kyseisessä lainsäädännössä tai se voi olla asianmukainen lieventävä toimenpide, minkä vuoksi se olisi sallittava.

(6) Immateriaalioikeuksien suojelu on olennaisen tärkeää, jotta voidaan säilyttää sisämarkkinoiden eheys ja luoda kannustimia uusien tuotteiden ja teknologioiden kehittämiselle ja kaupallistamiselle. Tapauksissa, joissa myymättä jääneiden kulutustuotteiden todetaan loukkaavan immateriaalioikeuksia, hävittäminen voi olla tarpeen sen varmistamiseksi, että immateriaalioikeuksien loukkaaminen loppuu.

(7) Immateriaalioikeudet voivat liittyä myös päteviin ja täytäntöönpanokelpoisiin sopimusvelvoitteisiin, kuten lisensseihin, joilla rajoitetaan jonkin tuotteen myyntiä tai jakelua tietyn päivämäärän jälkeen. Tämän päivämäärän jälkeen hävittäminen voi olla tarpeen kyseisten oikeuksien tosiasiallisen käyttämisen varmistamiseksi.

([1]) EUVL L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj.
([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/98/oj).

(8) Jotkin kulutustuotteet saattavat olla uudelleenkäyttöön tai uudelleenvalmistukseen soveltumattomia siitä syystä, että niissä olevia merkintöjä, logoja tai tuotesuunnittelullisia ominaispiirteitä ei ole teknisesti mahdollista poistaa tai peittää pysyvästi. Niiden poistaminen voi olla tarpeen immateriaalioikeuksien kunnioittamisen varmistamiseksi. Kulutustuotteet voivat olla uudelleenkäyttöön tai uudelleenvalmistukseen soveltumattomia myös siksi, että ne ovat sopimattomia tietyssä kulttuurisessa, eettisessä tai yhteiskunnallisessa kontekstissa. Vaikka tällaiset tuotteet olisivat unionin tai kansallisen lainsäädännön mukaisia, ne voivat olla kiistanalaisia ja herättää moraaliin tai etiikkaan liittyviä kysymyksiä tai olla ristiriidassa vallitsevien sosiaalisesti hyväksyttyjen kunnioitusta, tasa-arvoa tai ihmisarvoa koskevien normien kanssa. Tämä koskee erityisesti muttei yksinomaan tuotteita, jotka ylläpitävät syrjintää, käyttävät hyväksi stereotypioita tai perustuvat provosoivaan kieleen tai provosoiviin kuviin. Tällaisissa tapauksissa hävittämisen olisi oltava mahdollista, kun se on tehokkain ja oikeasuhteisin ratkaisu tällaisiin teknisiin haasteisiin vastaamiseksi. Sillä, että jokin toimi ei ole teknisesti toteutettavissa, tarkoitetaan tilanteita, joissa olemassa oleva teknologia, vakiintunut tekninen tietämys tai asiantuntemus, joka on talouden toimijan käytettävissä, on riittämätöntä tai epäluotettavaa, minkä vuoksi tehokkaita korjaus- ja kunnostustoimia ei voida toteuttaa.

(9) Olisi oltava mahdollista hävittää sellaiset vaurioituneet tuotteet, joissa on fyysisiä vaurioita, jotka ovat pilaantuneet tai joiden kunto on huonontunut toimitusketjun toimien ja prosessien aikana. Näihin toimiin ja prosesseihin sisältyvät tuotteen käsittely, varastointi, kuljetus, vähittäismyynti tai kuluttajan tekemä palautus, kun tuote on palautettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/83/EU ([3]) säädetyn peruuttamisoikeuden perusteella tai tapauksen mukaan elinkeinonharjoittajan tarjoamassa pidemmässä peruuttamisen määräajassa, edellyttäen että korjaaminen ei ole teknisesti toteutettavissa tai kustannustehokasta.

(10) Olisi oltava mahdollista hävittää tuotteet, jotka eivät sovellu suunniteltuun tarkoitukseensa siitä syystä, että niissä on suunnittelullisia tai valmistusvikoja, joiden vuoksi tuote ei toimi. Olisi katsottava, että tuotetta ei voi käyttää, jos sillä ei ole sellaisia olennaisia ominaisuuksia, joita kuluttajat voivat kohtuudella odottaa, tai jos vika estää tuotteen perustavanlaatuisen tarkoituksen täyttymisen. Hävittäminen olisi sallittava vain, jos tällaisia tuotteita ei voida korjata.

(11) Talouden toimijat voisivat lahjoittaa myymättä jääneitä kulutustuotteita niiden käytön tai uudelleenkäytön tarkoituksissa sellaisille soveltuville lahjoituskumppaneille, myös yhteisötalouden toimijoille, jotka lain tai tavanomaisen käytännön mukaan ottavat vastaan asianomaisten kulutustuotteiden lahjoituksia. Tässä yhteydessä olisi asetettava etusijalle paikalliset lahjoitukset, jotta voidaan minimoida ympäristövaikutukset ja edistää kestävien, osallistumiseen perustuvien ja eri ryhmiä osallistavien liiketoimintamallien ja laadukkaiden työpaikkojen luomista unionissa. Kun tällainen tarjous on tehty suoraan vähintään kolmelle soveltuvalle yhteisötalouden toimijalle unionissa tai kun se on ollut näkyvillä helposti saatavilla olevalla talouden toimijan verkkosivuston sivulla vähintään kahdeksan viikon ajan, mutta tuotteita ei ole otettu vastaan lahjoituksena, tuotteet voidaan hävittää. Yhteisötalouden toimijoille, jotka ottavat myymättä jääneitä kulutustuotteita vastaan lahjoituksena, olisi sallittava tällaisten tuotteiden hävittäminen, jos ne eivät löydä niille seuraavia vastaanottajia. Tämä ei koske myymättä jääneitä kulutustuotteita, joihin sovelletaan direktiivissä 2008/98/EY vahvistettuja vaatimuksia erilliskeräyksestä tai uudelleenkäyttöön valmistelusta, kun on kyse käytöstä poistetuista myymättä jääneistä tekstiileistä, tai vastaavia vaatimuksia, kun on kyse muista tuoteryhmistä.

(12) Jotta voidaan estää tahattomat kielteiset seuraukset kiertotalouden liiketoimintamalleille, joihin sisältyy tuotteiden myynti niiden uudelleenkäyttöön valmistelun jälkeen, olisi oltava mahdollista hävittää myymättä jääneet kulutustuotteet, jotka asetettiin saataville markkinoilla jätteenkäsittelijöiden direktiivin 2008/98/EY mukaisesti toteuttamien toimien jälkeen. Kyseisessä direktiivissä säädetään, että hyödynnetyn jätteen katsotaan lakanneen olemasta jätettä, jos sille on olemassa markkinat tai kysyntää. Jos tällaisia markkinoita ei ole, tuote olisi oltava mahdollista hävittää.

(13) Jotta estetään väärinkäytökset ja varmistetaan, että talouden toimijoiden soveltamat poikkeukset ovat perusteltuja, ja pidetään siten tuotteiden hävittäminen viimeisenä keinona, käytössä olisi oltava asianmukaiset todentamismekanismit, jotka tarvittaessa perustuvat olemassa oleviin tuotteiden laadunvarmistuskäytäntöihin. Jotta toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voisivat tehdä asianmukaiset tarkastukset, talouden toimijoiden olisi säilytettävä kaikki merkitykselliset asiakirjat viiden vuoden ajan todentamista varten. Jos samat hävittämisen perustelevat olosuhteet koskevat useita tuotteita, kaikista tällaisista tuotteista voidaan laatia yhteinen asiakirja-aineisto.

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

(14) Talouden toimijoiden, joiden tiedossa on olosuhteita, joiden nojalla jokin tässä asetuksessa vahvistetuista poikkeuksista on sovellettavissa myymättä jääneisiin tuotteisiin, olisi toimitettava vastaanottavalle jätteenkäsittelijälle ilmoitus, jossa annetaan tiedot sovellettavasta poikkeuksesta. Näin voidaan tukea tehokkaampaa lajitteluprosessia, parantaa uudelleenkäyttö- ja kierrätysastetta sekä vähentää tarpeettomia jätteenkäsittelykustannuksia,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ’yhteisötalouden toimijalla’ direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 4 i alakohdassa tarkoitettua yhteisötalouden toimijaa;

2) ’kustannustehokkaalla’ sitä, että tuotteen korjaamis- tai kunnostamiskustannukset eivät ylitä kyseisen tuotteen ja materiaalien hävittämisen kokonaiskustannuksia, mukaan lukien valmistus-, pakkaus-, kuljetus- ja varastointikustannukset sekä mahdolliset muut hallinnolliset tai logistiset menot, jotka aiheutuvat asianomaisen tuotteen korvaamisesta.

2 artikla

Myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämiskieltoon sovellettavat poikkeukset

Edellyttäen, että 3 artiklassa tarkoitetut asiakirjat voidaan esittää, myymättä jääneet asetuksen (EU) 2024/1781 liitteessä VII tarkoitetut kulutustuotteet voidaan hävittää missä tahansa seuraavista olosuhteista:

a) tuote on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2023/988 ([4]) tarkoitettu vaarallinen tuote;

b) tuote ei sovellu käyttötarkoitukseensa, koska se ei ole unionin tai kansallisen oikeuden mukainen muista kuin a alakohdassa tarkoitetuista syistä, ja hävittämistä edellytetään laissa tai hävittäminen on asianmukainen ja oikeasuhteinen korjaava toimi;

c) tuote loukkaa immateriaalioikeuksia, mikä on todettu lainvoimaisella tuomioistuimen päätöksellä, vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyyn perustuvalla päätöksellä, oikeudenhaltijan, toimivaltaisen viranomaisen tai oikeudenhaltijan puolesta toimimaan valtuutetun elimen ilmoituksessa taikka talouden toimijan suorittamassa sisäisessä tutkinnassa, edellyttäen että talouden toimija voi asianmukaisesti perustella loukkaamisen;

d) tuotteeseen sovelletaan sellaista pätevää ja täytäntöönpanokelpoista lisenssiä tai samankaltaista sopimusvaatimusta, jolla suojataan immateriaalioikeuksia ja jonka mukaan tuotteen myynti, jakelu tai mikä tahansa muu siirto tietyn ajanjakson jälkeen merkitsee kyseisten immateriaalioikeuksien loukkausta, ja kyseinen ajanjakso on kulunut umpeen, edellyttäen että talouden toimija voi asianmukaisesti perustella loukkaamisen ja osoittaa, että hävittäminen on asianmukainen ja oikeasuhteinen korjaava toimi;

e) tuote ei sovellu uudelleenkäyttöön valmisteluun tai uudelleenvalmistukseen, koska ei ole teknisesti mahdollista joko poistaa tai peittää pysyvästi sellaisia merkintöjä, logoja tai tunnistettavissa olevia tuotesuunnittelullisia tai muita ominaispiirteitä, jotka

   i) on suojattu immateriaalioikeuksilla; tai

   ii) katsotaan sopimattomiksi;

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/988, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, yleisestä tuoteturvallisuudesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2020/1828 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY ja neuvoston direktiivin 87/357/ETY kumoamisesta (EUVL L 135, 23.5.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

f) tuotteen voidaan kohtuudella katsoa olevan kuluttajakäyttöön kelpaamaton vaurioiden, kuten fyysisten vaurioiden, kunnon huonontumisen tai pilaantumisen, kuten hygieniaongelmien, vuoksi riippumatta siitä, onko vaurio kuluttajan aiheuttama vai aiheutuiko se talouden toimijoiden tai muiden toimitusketjuun, kuljetukseen, vähittäismyyntiin tai varastointiin osallistuvien toimijoiden käsitellessä tuotetta, eikä ole teknisesti mahdollista tai kustannustehokasta korjata ja kunnostaa tuotetta;

g) tuote ei sovellu suunniteltuun tarkoitukseensa, koska siinä on suunnittelullisia tai valmistusvikoja, joiden korjaaminen ei ole teknisesti toteutettavissa;

h) ainoastaan siinä tapauksessa, että mikään a–g alakohdassa tarkoitetuista olosuhteista ei ole sovellettavissa, tuotetta tarjottiin lahjoitettavaksi suoraan vähintään kolmelle unionissa sijaitsevalle soveltuvalle yhteisötalouden toimijalle tai tuote on ollut tarjottavana helposti saatavilla olevalla talouden toimijan verkkosivuston sivulla vähintään kahdeksan viikon ajan, eikä sitä ole otettu vastaan lahjoituksena;

i) tuotteen otti vastaan unionissa sijaitseva yhteisötalouden toimija, mutta tuotteelle ei löytynyt seuraavaa vastaanottajaa;

j) tuote asetettiin saataville markkinoilla sen jälkeen, kun jätteenkäsittelijä oli valmistellut sen uudelleenkäyttöä varten, mutta tuotteelle ei löytynyt vastaanottajaa.

3 artikla

Vaatimustenmukaisuuden todentamiseen tarvittavat asiakirjat

Lukuun ottamatta tapauksia, joissa tiedot ovat kansallisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla muun säädöksen perusteella, talouden toimijoiden on säilytettävä viiden vuoden ajan sellaisen myymättä jääneen kulutustuotteen hävittämisestä, johon sovelletaan 2 artiklan mukaista poikkeusta, ja asetettava pyynnöstä toimivaltaisten viranomaisten saataville 30 päivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta seuraavat asiakirjat sähköisessä muodossa:

a) kun on kyse 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetusta vaarallisesta tuotteesta, jompikumpi seuraavista:

   i) kuvaus terveys- tai turvallisuusongelmasta, joka vaarantaa asetuksen (EU) 2023/988 5 artiklassa tarkoitetun yleisen turvallisuusvaatimuksen noudattamisen, mukaan lukien kyseisen asetuksen 6, 7 ja 8 artiklan mukainen arviointi tuotteen turvallisuudesta;

   ii) testausraportti, josta ilmenee, että tuotteessa on vaatimustenvastaisia kemikaaleja, ja jossa mainitaan sovellettava unionin tai kansallinen lainsäädäntö;

b) kun on kyse 2 artiklan b alakohdassa tarkoitetusta tuotteesta, itsearviointi, josta ilmenee vaatimustenvastaisuuden tyyppi sekä sovellettava unionin tai kansallinen lainsäädäntö;

c) kun on kyse 2 artiklan c alakohdassa tarkoitetusta tapauksesta, lainvoimainen tuomioistuimen päätös, vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyyn perustuva päätös tai mainitussa alakohdassa tarkoitettu ilmoitus taikka sisäisen tutkinnan asiakirjat, joilla loukkaaminen todistetaan;

d) kun on kyse 2 artiklan d alakohdassa tarkoitetusta tapauksesta, lisenssi tai sopimus, joka on tehty oikeudenhaltijan kanssa ja jossa nimenomaisesti täsmennetään rajoitukset, joita sovelletaan tuotteen jakeluun tai muuhun siirtoon tietyn ajanjakson jälkeen, sekä perustelut sille, että hävittäminen on asianmukaista ja oikeasuhteista;

e) kun on kyse 2 artiklan e alakohdassa tarkoitetusta tapauksesta, tarkastusraportti tai tausta-asiakirja, joka osoittaa, että tekniset vaihtoehdot, jotka koskevat tuotteen uudelleenkäyttöön valmistelua tai uudelleenvalmistusta, on arvioitu ja todettu toteuttamiskelvottomiksi, mukaan lukien tapauksen mukaan silmämääräisesti havaittavat todisteet, tekninen analyysi tai asiantuntijalausunnot, joilla todistetaan, että ei ole teknisesti mahdollista poistaa tai peittää pysyvästi sellaisia merkintöjä, logoja tai tunnistettavissa olevia ominaispiirteitä, jotka on suojattu immateriaalioikeuksilla tai joita pidetään sopimattomina;

f) kun on kyse 2 artiklan f alakohdassa tarkoitetusta vaurioituneesta tuotteesta tai kyseisen artiklan g alakohdassa tarkoitetusta käyttötarkoitukseensa soveltumattomasta tuotteesta, jompikumpi seuraavista asiakirjoista:

   i) todisteet siitä, että tuotteelle on tehty laadunarviointi, myös silmämääräinen tarkastus ja lajittelu, jossa etusijalle asetetaan uudelleenvarastointi ja korjaaminen, mukaan lukien kuvaus laadunarviointimenettelystä, vakiomuotoiset korjaus- ja kunnostussuunnitelmat tietyntyyppisille vaurioille ja kuvaus määritetyistä tapauksista, joissa korjaaminen ja kunnostaminen eivät ole mahdollisia teknisten tai kustannustehokkuusnäkökohtien vuoksi, kun on kyse 2 artiklan f alakohdassa tarkoitetusta tuotteesta, taikka teknisten näkökohtien vuoksi, kun on kyse mainitun artiklan g alakohdassa tarkoitetusta tuotteesta;

ii) tarkastusasiakirjat, joissa esitetään teknisten testien, sovellettavien käytännön arviointien tai muiden asiantuntija-arvioiden tulokset ja dokumentoidaan asiaa koskevissa tuotteissa tai erissä todetun vaurion tyyppi ja vakavuus sekä se, että korjaavat toimenpiteet eivät ole toteutettavissa teknisten tai kustannustehokkuusnäkökohtien vuoksi, kun on kyse 2 artiklan f alakohdassa tarkoitetusta tuotteesta, taikka teknisten näkökohtien vuoksi, kun on kyse mainitun artiklan g alakohdassa tarkoitetusta tuotteesta;

g) kun on kyse 2 artiklan h alakohdassa tarkoitetusta tapauksesta, todisteet tuotteen tarjoamisesta lahjoitettavaksi;

h) kun on kyse 2 artiklan i alakohdassa tarkoitetusta tapauksesta, vakuutus siitä, että tuote vastaanotettiin lahjoituksena ja että sille ei löytynyt seuraavaa vastaanottajaa;

i) kun on kyse 2 artiklan j alakohdassa tarkoitetusta tapauksesta, asiakirjat, jotka osoittavat, että tuote vastaanotettiin jätteenkäsittelijältä ja että sille ei löytynyt seuraavaa vastaanottajaa.

4 artikla

Jätteenkäsittelijöille toimitettava ilmoitus

Talouden toimijoiden on toimitettava jätteenkäsittelijälle, jolle ne toimittavat myymättä jääneitä kulutustuotteita, joihin sovelletaan jotakin 2 artiklassa säädetyistä poikkeuksista, sovellettavaa poikkeusta koskeva ilmoitus.

5 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee tätä asetusta uudelleen ottaen huomioon asetuksen (EU) 2024/1781 liitteeseen VII lisätyt uudet tuotteet tai poikkeusten asianmukaisuuden, erityisesti sen, oikeuttavatko uudet tieteelliset tiedot tai teknologian viimeisin kehitys poikkeuksen, joka koskee korkealaatuisten kierrätysteknologioiden soveltamista vaihtoehtona, jolla on vähiten kielteisiä ympäristövaikutuksia. Komissio esittää tämän uudelleentarkastelun tulokset ja tarvittaessa tarkistamista koskevan ehdotusluonnoksen aina, kun mainitun asetuksen VII liitteeseen lisätään uusi tuote, ja kaikissa tapauksissa viimeistään ... päivänä ...kuuta *12 päivästä toukokuuta 2031*.

6 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 19 päivästä heinäkuuta 2026.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä helmikuuta 2026.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN